Sag 32/84

Van Gend & Loos NV
mod
Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Enschede

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tariefcommissie Amsterdam)

»Fælles toldtarif — sejl til sejlbrætter«

Sammendrag

Fælles toldtarif — positioner — »sejl« i pos. 62.04's forstand — sejl til sejlbrætter importeret uafhængig af brætterne — omfattet af positionen

Begrebet »sejl« i pos. 62.04 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at det omfatter sejl, som er fremstillet af syntetiske fibre, og som særlig er bestemt til sejlbrætter, når sejlene importeres uafhængig af det fartøj, hvortil de er bestemt.

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON
fremsat den 31. januar 1985*

Høje Domstol.

1. Ved import i april 1981 af et parti sejl til sejlbrætter, med oprindelse i Hong Kong, tariferede den kompetente toldmyndighed sejlene under pos. 62.04. Tariferingsbeslutningen blev af selskabet Van Gend & Loos indbragt for Tariefcommissie Amsterdam,

* Oversat fra fransk.

som har forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal de i sagen omhandlede sejl, som er fremstillet af syntetiske fibre, og som særlig er bestemt til sejlbrætter, tariferes som sejl under pos. 62.04 i den fælles toldtarif?«

2. Tariferingsproblemet er opstået, fordi de i sagen omhandlede sejl først er kommet på markedet inden for de senere år og ikke kunne forudses på tidspunktet for ikrafttrædelsen af den fælles toldtarif. Der findes to positioner i tariffen, som kan tænkes at komme i betragtning:

— pos. 62.04 B I a), der vedrører »sejl« af »syntetiske fibre«,

— pos. 97.06 C, som vedrører »redskaber og rekvisitter til udendørsspil samt til gymnastik, atletik og andre sportsgrene (bortset fra varer henhørende under pos. 97.04)«, herunder rekvisitter til kricket og polo samt tennisketsjere.

3. Det fremgår af forelæggelsesskrivelsen, at sagsøgeren i hovedsagen har krævet de pågældende sejl til sejlbrætter tariferet under pos. 97.06 C. Efter sagsøgerens opfattelse importeres sejlene ganske vist særskilt, men udgør dele af sejlbrætterne, hvorfor de bør tariferes under dette kapitel. Det stemmer med bestemmelse nr. 4 til kapitel 97 i den fælles toldtarif, hvori det hedder: medmindre andet følger af punkt 1, tariferes dele og tilbehør af den art, der sædvanligvis anvendes som dele og tilbehør til varer henhørende under dette kapitel, i samme position som de pågældende varer«. Endvidere henviser sagsøgeren til, at Kommissionen ved EØF-tariferingsmeddelelse nr. 6 af 11. september 1979 har tariferet sejlbrætter under pos. 97.06.

Derimod kan sejlbrætterne ikke ifølge sagsøgeren i hovedsagen tariferes under pos. 62.04 B I a), da beskrivelsen af varerne i denne position indeholder en udtømmende opregning. Sagsøgeren har endvidere anført, at sejl til sejlbrætter har særlige egenskaber, hvorved de adskiller sig fra de under denne position hørende sejl til både eller sejlvogne, og har til støtte herfor henvist til de forklarende bemærkninger fra Toldsamarbejdsrådet (herefter benævnt: TSR).

4. Jeg mener, i modsætning til sagsøgeren, og tilsyneladende i overensstemmelse med den forelæggende rets opfattelse, og i hvert fald den opfattelse, Kommissionen har gjort gældende, at sejl, der importeres *særskilt* , og som særlig er bestemt til sejlbrætter, henhører under pos. 62.04 B I a).

Den forelæggende ret har imidlertid rejst tvivl om muligheden for at anlægge en udvidende fortolkning af begrebet »sejl« (til både), på grund af den tilsyneladende snævre betydning, der bør tillægges begrebet »både« i den fælles toldtarifs kapitel 89 (»skibe, både og flydende materiel«). I den forbindelse er det imidlertid tilstrækkeligt at fremhæve, at pos. 62.04 ikke vedrører både i sig selv, men derimod »sejl« (til både). Det problem, der er rejst, opstår i givet fald kun, for så vidt angår tariferingen af *komplette* sejlbrætter.

Ganske vist skal sejl, der udgør en del af et sejlbræt, og som er bestemt hertil, ifølge den tidligere nævnte bestemmelse nr. 4 til kapitel 97 tariferes i samme position som selve brættet, men som det fremgår af selve bestemmelsen, »kun medmindre andet følger« af bestemmelse nr. 1, hvis litra f) udtrykkeligt undtager »sejl til både eller køretøjer, henhørende under kap. 62«, fra kapitel 97.

Endelig fremgår det af en gennemlæsning af kapitel 97, at kun sejl, som importeres med *tilhørende bræt* kan henføres til pos. 97.06 C. Importeres sejlene derimod *særskilt* , bør pos. 62.04 bringes i anvendelse, hvilken position ifølge de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen omfatter »sejl til

sejlbåde, yachts, fiskerbåde, lystsejlere *etc* ....« Positionen omfatter endvidere »lignende sejl til landfartøjer, *f.eks.* til sejlvogne og isbåde« [1].

Det fremgår således af nævnte liste, at den ikke er udtømmende. Der kan endvidere ej heller være tvivl om, at uanset til hvilket fartøj sejlene anvendes, opfylder de forskel lige sejltyper samme funktion, består af de samme stoffer og er konstrueret på samme måde.

Det ses derfor ikke, hvorfor sejl til sejlbrætter skulle henføres til en anden position end sejl til sejlvogne og isbåde, blot fordi de leveres særskilt.

5. Jeg skal som følge heraf foreslå Domstolen at kende for ret, at

— sejl, som er fremstillet af syntetiske fibre, og som særlig er bestemt til sejlbrætter, skal tariferes som »sejl« under pos. 62.04 B I a) i den fælles toldtarif.

1 — Mine fremhævelser.